

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลมหาพรตปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาว์นอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

ความเชื่อ เงื่อนไขเพื่อเข้าใจเส้นทางของกางเขน

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูเจ้าทรงจำแลงพระกาย

ท่าทีคริสตชน: ความเชื่อ

การดำเนินชีวิต : ปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์

บทนำ

การรับฟังพระวาจา การรับพระกายพระโลหิต (การรับศีลมหาสนิท) ซึ่งเรากระทำในพิธีขอบพระคุณ เป็นเครื่องหมายของการยอมรับที่จะมอบน้อมเชื่อฟังในความเชื่อ ซึ่งผลที่ได้คือ การประทานพระจิตเจ้า เพื่อค้ำจุนความซื่อสัตย์ของเราต่อพระประสงค์ของพระบิดา นอกนั้น พระวาจาและพระกายพระโลหิตของพระเยซูเจ้ายังเป็นพระคุณของความรอดพ้นที่พระบิดาประทานแก่เราในพระบุตรของพระองค์

พระธรรมล้ำลึกที่ฉลองในเหตุการณ์ของการจำแลงพระกาย ทำให้เห็นอีกแง่มุมหนึ่งของปีสกา คือแง่มุมของชัยชนะอย่างรุ่งโรจน์ ซึ่งเป็นด้านตรงข้ามกับการทดลองและการต่อสู้ที่ได้เห็นในอาทิตย์แรก พิธีขอบพระคุณของวันนี้ชวนเราให้ขึ้นไปบนภูเขาของการจำแลงพระกาย ซึ่งด้วยท่าทีเดียวกันกับสาวกทั้งสาม เราแสดงความพร้อมที่จะเข้าร่วมในประสบการณ์กับปีสกาของพระองค์

บทอ่านแรกของวันนี้ นับเป็นพัฒนาการที่สำคัญอีกขั้นหนึ่งของประวัติศาสตร์ความรอด “การเรียกอับราฮัมและการสร้างประชากรใหม่ของพระเจ้า” เพราะพระมหาไถ่จะบังเกิดมาจากประชากรนี้ และบทอ่านที่สองจะประยุกต์กระแสเรียกของอับราฮัมกับ คริสตชนในทำนองที่ว่า “พระเจ้าทรงเรียกเราให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ แต่ไม่ใช่เพราะทรงเห็นกิจการดีที่เราทำ แต่เพราะเป็นพระประสงค์และพระคุณ” ซึ่งพระประสงค์และพระคุณนี้ได้ถูกเผยแสดงในพระเยซูเจ้าทรงทำลาตายความตายและเผยแสดงชีวิตและสภาพของการเป็นอมตะให้ปรากฏ พระวรสารจึงเป็นการเผยล่วงหน้าก่อนที่เหตุการณ์จริงดังกล่าวจะเกิดขึ้น บทอ่านสามบทและเพลงสดุดีมีดังนี้

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปฐม 12:1-4	กระแสรีบของอับราฮัม บิดาของประชากรของพระเจ้า
เพลงสดุดี	สดด 33	ขอความรักมั่นคงของพระองค์ อยู่เหนือข้าพเจ้าตามที่หวังในพระองค์
บทอ่านที่ 2	2 ทธ 1:8-10	พระเจ้าทรงเรียกและส่องสว่างเรา
พระวรสาร	มธ 17:1-9	พระพักตร์ของพระองค์ทรงรังสีเจิดจ้าดังดวงอาทิตย์

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระพักตร์ของพระองค์สว่างเจิดจ้า : สัญลักษณ์ของความสว่างบนพระพักตร์

พระวรสารของมัทธิวเน้นที่พระพักตร์ซึ่งเปล่งรัศมีดุจดวงอาทิตย์ ซึ่งทำให้คิดถึงโมเสสเมื่อครั้งลงจากเขาเผ่าพระเจ้าบนภูเขาซีนาย ในครั้งนั้น ใบหน้าของเขาสุกใสจนต้องเอาผ้ามาปิดไว้ (อพย 34:29-33) เมื่อนำไปประกอบกับการที่มีโมเสสกับเอลียาห์มาร่วมสนทนากับพระองค์ จะยิ่งทำให้เห็นว่า พระเยซูเจ้าคือโมเสสใหม่

แสงสว่างนี้ยังเป็นเครื่องหมายของการกลับคืนชีพ เพราะต่อหน้าการจำแลงพระกาย พวกศิษย์ทั้งสาม “ก้มกราบลงกับพื้น” และพระเยซูเจ้าตรัสว่า “ลุกขึ้น อย่ากลัวเลย” และพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ไปแตะต้องพวกเขา กระบวนการเดียวกันจะถูกใช้เพื่อบรรยายปฏิกิริยาของพวกสาวกและการกระทำของพระเยซูเจ้าหลังการเสด็จกลับคืนชีพของพระองค์

ด้วยการกระทำดังกล่าว ทรงเผยให้เห็นว่า ทรงเป็นผู้กลับคืนชีพ และเมื่อชนะความตายแล้ว จะทรงปลุกพวกศิษย์ของพระองค์ให้กลับเป็นขึ้นจากความตายด้วยเช่นกัน แต่ก่อนที่เหตุการณ์นั้นจะมาถึง พวกศิษย์จะต้อง “ฟังพระวาจาและเชื่อฟังพระองค์ ” เพราะทรงเป็น “พระบุตรสุดที่รักของพระบิดา ” และ “ประกาศของยุคสุดท้าย” คล้ายโมเสส (ตัวแทนของการประกาศกฎบัญญัติ) และเอลียาห์ (ตัวแทนของประกาศผู้ประกาศความรอดพ้น)

1.2 กระแสรีบ ความเชื่อ ประชากรใหม่ของพระเจ้าและกลับคืนชีพ

การเตรียมฉลองปีสถาหรือการผ่านพ้นจากความตายสู่ชีวิตเป็นการเอาตัวเข้าไปพัวพันกับกระบวนการสำคัญในประวัติศาสตร์ความรอด ได้แก่ “การเรียกของพระเจ้า” และการตอบรับของเรา “ในความเชื่อ” ซึ่งทำให้เรากลับเป็น “ประชากรใหม่” ผู้ได้รับพระคุณตามพระสัญญาซึ่งสำเร็จจริงในพระเยซูเจ้า ผู้ทรง

เป็นชีวิต แสงสว่างและการกลับคืนชีพ

กระแสน้ำของอับราฮัมนับเป็นต้นแบบของการได้รับเรียกและการตอบสนอง หลังจากบาปของอาดัมและเอวา ความนอบน้อมเชื่อฟังด้วยความเชื่อของอับราฮัมทำให้ท่านเป็นจุดกำเนิดของประชากรของพระเจ้า ซึ่งศิษย์ทุกคนของพระเยซูเจ้าผู้ถูกเรียกให้มาเป็นประชากรนี้จะต้องตอบรับด้วยความเชื่อแบบเดียวกัน “นี่คือบุตรสุดที่รักของเรา จงเชื่อฟังพระองค์” ความเด็ดเดี่ยวของการตัดสินใจของอับราฮัมเป็นความเด็ดเดี่ยวเดียวกันที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากเรา แต่ซึ่งการเรียกของพระเจ้าไม่ได้เกิดขึ้นเพราะทรงมองที่ความดีที่เราเป็น แต่เพราะด้วยความเชื่อสัตย์พระสัญญา ทรงเรียกเราเพื่อให้ได้เข้าร่วมในชีวิตใหม่ of ประชากร

ชีวิตใหม่เป็นชีวิตของความอมตะ ซึ่งอาศัยความเชื่อเราสามารถเห็นท่ามกลางความตายและความเสื่อมสลายของทุกสิ่งที่อยู่ใน โลก เหมือนกับเป็นความสว่างต่อหน้าความมืดของความอ่อนแอและความทุกข์ เป็นพลังของชีวิตต่อหน้าการกักคร่อนของพลังของการทำลาย

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศของการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณอาจจำลองจากเหตุการณ์บนภูเขาของการจำแลงพระกาย และแต่ละคนอาจนึกคิดตัวเองเป็นสาวก หรือเป็นอับราฮัม ซึ่งแต่ละคนได้ถูกเรียกให้เข้าไปอยู่ต่อหน้าความล้ำลึกของแผนการของพระเจ้า และป็นแต่การตอบสนองต่อการเรียกของพระเจ้าสู่ชีวิตใหม่ตามต้นแบบของการตอบสนองของอับราฮัมซึ่งออกจากดินแดนของความแน่นอนสู่ความไม่แน่นอน แต่ด้วยความเด็ดเดี่ยวของความเชื่อในพระสัญญา หรือของสาวกซึ่งเพราะความเชื่อได้มองเห็นทุกอย่างที่เกิดขึ้นว่าเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้น อาจให้ความสนใจพิเศษกับช่วงเวลาต่อไปนี้

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้

เริ่มพิธี

- บทนำ ควรเน้นให้เห็นบรรยากาศของการขึ้นไปบนภูเขาของการจำแลงพระกาย พร้อมกับบทเพลงที่เหมาะสม และมีสาระเกี่ยวกับการเรียกสู่ชีวิตใหม่ ซึ่ง

ถูกตำแดงออกมาในการจำแลงพระกายของพระเยซูเจ้า พร้อมกับข้อผูกมัดที่จะผ่านการทดสอบและการต่อสู้ของชีวิตเพื่อชื่อสัตย์ต่อพระประสงค์ของพระบิดา

- **พิธีกร** ควรกล่าวจงใจและปลุกเร้าใจสัตบุรุษให้เข้าใจความหมายของการจำแลงพระกายถึงการไขแสดงในการจำแลงองค์ของพระคริสตเจ้า
- **พิธีสารภาพบาป** เป็นการแสดงออกของความตระหนักถึงความอ่อนแอในความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อการเรียกของพระเจ้า
- **บทรำวิงวอน** อาจจะใช้บทสารภาพ ในเทศกาลมหาพรต แบบที่ 3:12
- **บทภาวนาของประธาน** ภาวนาอย่างสงบเงียบสักครู่ ด้วยท่าที่ฝ่ายจิตที่สำนึกผิด

ภาควจนพิธีกรรม

- **บทอ่านที่ 1 และ 2** ให้ผู้อ่านบทอ่านเข้าใจทั้ง “รูปแบบวรรณกรรมและสาระ” ของพระวาจา เพื่อให้ผู้อ่านสามารถประกาศพระวาจาได้อย่างที่ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายขึ้นอาศัยท่วงที จังหวะ น้ำเสียง การรู้จักเน้น บทอ่านที่ 1 มีเนื้อหาค่อนข้างสั้นไม่ก็ประโยค มีรูปแบบเป็นคำสั่ง จึงควรเน้นให้ผู้อ่านฟังประกาศคำสั่งนั้นอย่างเหมาะสม นอกนั้น ผู้อ่านฟังขึ้นไปยังที่อ่านหลังบทภาวนาของประธานและทุกคนนั่งลงจนเสร็จเรียบร้อย เป็นการทิ้งช่วงให้เห็นว่าคำสั่งจะเริ่มภาคใหม่และสำคัญ
- **เชิญชวนให้พี่น้องสัตบุรุษต้อนรับพระวาจาของพระเจ้า** คู่ดั่งกษัตริย์ดาวิด
- **บทพระวรสาร** ควรใช้ “บทโห่ร้องก่อนพระวรสาร” ในหนังสือพิธี แต่ผู้อ่านควรประกาศเหมือนกับเป็นการเกริ่นนำพระวรสาร บทโห่ร้องก่อนพระวรสารจะต้องเปลี่ยนจากบรรยากาศของความเรียบง่ายให้เป็น

บรรยากาศของการตื่นตัวและหันความสนใจไปยังการ
ประกาศพระวรสาร

- **หลังอ่านพระวาจา** หยุดนึคหนึ่งก่อนเทศน์ เพื่อให้พระวาจาซึมซับในจิตใจสัตบุรุษ
- **บทเทศน์** ตั้งแต่อาทิตย์แรกถึงอาทิตย์ที่ 5 ควรมีความต่อเนื่องกัน เป็นเหมือนกับคำสอนเพื่อการลงลึกในความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเชื่อในพระธรรมล้ำลึกปีศาจ ซึ่งมีหลายแง่มุม และเรียกร้องท่าทีของการฟังพระวาจา การกลับใจและการทำกิจเมตตา หลังบทเทศน์ พระสงฆ์อาจกลับไปที่นั่งและเชิญชวนที่ซุ่มนุมนให้หยุดเจียบสักครู่หนึ่ง และมองหาคความคิดที่ เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์ของตัวเอง เพื่อจะสามารถตอบรับพระวาจาด้วยการประกาศความเชื่อ และการภาวนาได้อย่างมีความหมาย
- **การเทศน์** พระสงฆ์ควรดึงพระวาจาให้เป็นบทเทศน์ที่เชื่อมโยงได้กับการเจริญชีวิต
- **การตอบรับพระวาจาของวันนี้** มี 2 รูปแบบ ได้แก่
(1)รูปแบบของเพลงสดุดีซึ่งเป็นการประกาศยอมรับและสรรเสริญความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อพระสัญญา
(2)รูปแบบของการประกาศความเชื่อในบท “ข้าพเจ้าเชื่อ” ซึ่งควรเน้นที่ความเชื่อในการไถ่บาปของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นพระราชกิจของพระตรีเอกภาพโดยทางพระคริสตเจ้าและในพระจิตเจ้า
- ควรแสดงท่าทีฝ่ายจิตใจที่มีความเชื่อ และมีชีวิตชีวา

ภาคนูชาขอพระคุณ

- **การแห่ของถวาย** ควรแสดงใจปรารถนาเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าในการถวายนพร้อมกับพระเยซูเป็นนุชาแต่พระบิดาพร้อมกับพระเยซู

- ควรตระหนักว่า ภาคนี้เป็นภาคที่ลึกซึ้งที่สุดในการร่วม
บูชาตนพร้อมกับพระเยซูเจ้า
- **“บทนำขอบพระคุณ”** เฉพาะของวันนี้กล่าวถึง “การแจ้ง
ล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ ” ของ
พระเยซูเจ้า ในขณะที่สวดทั้ง “บทนำขอบพระคุณ ” และ
“บทขอบพระคุณ ” ก็กับการรับศีล พยายามเน้นให้ที่
ชุมนุมได้ร่วมสวดและระลึกถึงพระราชกิจของพระเยซู
เจ้าด้วยความเชื่อและความเข้าใจ และตระหนักว่า สิ่ง
ที่ระลึกถึงนั้นกลับเป็นจริงแล้วในการรับพระกายพระ
โลหิตของพระองค์
- **บทนำขอบพระคุณและบทขอบพระคุณ** ระหว่างการ
สวด ให้ที่ชุมนุมตระหนักว่า นี่คือการภาวนาซึ่งมีสาระ
เป็นการขอบคุณ เพื่อให้ชีวิตได้กลับเป็นภาวนาและการ
ขอบพระคุณพระเจ้าด้วย
- **“ประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ ”** ระหว่างบท
ขอบพระคุณให้การร้องเป็นเสียงร้องที่แสดงถึงการ
ระลึกถึงและประกาศความเชื่อในการสิ้นพระชนม์และ
การกลับคืนชีพ โดยใช้บทขับร้อง
- **บทข้าแต่พระบิดา** ฟังสวดโดยทำให้เป็นการค้นพบวิถี
ของการฟังพระวาจาและการภาวนา
- **การรับศีลมหาสนิท** แสดงใจกตัญญูเพราะพระองค์มอง
พระองค์เองเป็นอาหารเลี้ยงจิตวิญญาณ หยดสงบข้าวครู่
ตระหนักถึงพระองค์ประทับอยู่กับตนเอง สร้าง
ความรู้สึกลึกใกล้ชิดพระองค์
- **หลังรับศีลมหาสนิท** ควรหยุดเงียบสักครู่หนึ่ง และเชิญ
ชวนที่ชุมนุมให้ระลึกถึงพระเยซูเจ้าผู้ทรงชนะความตาย
และอาศัยการรับศีลมหาสนิท ซึ่งเป็นการร่วมในชีวิต
ของพระองค์ เราก็จะชนะความตายด้วยเช่นกัน

ปิดพิธี

- นำภานาวิงวอน ขอให้เรามีความเชื่อในพระธรรมล้ำลึกปีศาจ
- แสดงท่าทีฝ่ายจิต ถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าในชีวิตของเราอยู่ทุกๆ ขณะและมีพลังใจอยู่เสมอ

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประชาชน

พี่น้องที่รัก ให้เราภาวนาต่อพระเจ้า พระบิดาของเรา ผู้ทรงเผยแสดงให้เราเห็นคุณค่าที่สำคัญ และความหวังสำหรับการเป็นประชากรของพระองค์ โดยทางการประจักษ์พระกายด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระองค์

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ และผู้แพร่ธรรม จะได้รับพระพรทุกๆ ประการของการเป็นผู้นำประชากรของพระเจ้าไปสู่ความรอดพ้น ขอให้ท่านรู้สำนึกถึงความรักของพระเจ้า ที่ทรงเรียกท่านมาทำงานกับพระคริสตเจ้า และอาศัยพระองค์ขอให้ทุกท่านซื่อสัตย์ ในการเป็นแสงสว่างเช่นเดียวกับพระบุตรของพระองค์ตลอดไป **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสู่สถิตินสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้ง **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อคริสตชนที่กำลังท้อแท้และสิ้นหวัง จะได้คิดถึงความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อพวกเขาที่ทรงเรียกเขามาเป็นคริสตชน ทรงเอาพระทัยใส่ดูแลเขาทางพี่น้องคริสตชนที่อยู่รอบข้าง โดยเฉพาะทางศาสนบริกร ขอให้เราได้ช่วยเขามีกำลังใจ ความหวัง และความเข้มแข็งในการเป็นคริสตชนที่ดี **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อผู้ที่ยังไม่มีความเชื่อ ขอพระองค์ทรงเผยแสดงให้เขาเหล่านั้นได้พบแสงสว่างของพระคริสตเจ้า มารู้จักความหมายที่แท้จริงของชีวิตคือดำเนินชีวิตตามความเชื่อในพระองค์ จนได้รับความรอดนิรันดร์ **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อเราทุกคนที่มาประชุมกันในวันนี้ ขอพระองค์โปรดให้ความหวังที่จะได้มีส่วนร่วมในความสุขกับพระองค์ กลับเป็นกำลังใจสำหรับทุกคน ให้ยินดีรับความทุกข์ยากในชีวิตด้วยความเชื่อและความรักต่อพระองค์ **ให้เราภาวนา**

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายขอขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงเรียกข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีส่วนในชีวิตและพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีความกล้าที่จะแสดงตนเป็นคนของพระองค์ และเชื่อฟังพระบุตรของพระองค์เสมอไปด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอฟังพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

เหมือนกับพวกศิษย์ที่ได้เป็นพยานถึงการกลับเป็นขึ้นมาจากพระเยซูเจ้าก่อนที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น แต่เมื่อเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นจริง พวกเขาก็ยังไม่สามารถยอมรับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าได้โดยทันที เราก็เช่นกัน บนเส้นทางของชีวิต ยังมีอีกหลายช่วงของความอ่อนแอและความล้มเหลว แต่สิ่งที่จะก้าวเราตลอดการทดสอบก็คือ การรับฟังพระวาจาและความสำนึกถึงการอยู่ใกล้ชิดของพระเจ้า

การเน้นที่ประสบการณ์กับการจำแลงพระกายของพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทเป็นการเน้นย้ำที่ความจริงสองประการของเหตุการณ์นั้น ได้แก่ “ความจำเป็นของการรับฟังพระวาจาของพระบุตร และนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์ในความเชื่อ” กับ ความตระหนักถึงการอยู่ใกล้ชิดของพระเจ้าผู้กลับคืนชีพ ผู้ตรัสกับเราในทุกสถานการณ์ของชีวิตว่า “อย่ากลัวเลย” ซึ่งเท่ากับเป็นการปรับเปลี่ยนวิถีคิดและท่าทีต่อสถานการณ์ การทดลองที่เกิดขึ้น เพราะไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น พระเจ้าทรงซื่อสัตย์เสมอ ความเชื่อและความหวังคือสิ่งที่ทำให้เราสามารถยืนหยัดได้ต่อไปท่ามกลางความเลวร้ายที่เกิดขึ้น ซึ่งลวงเราให้ละทิ้งหนทางของพระประสงค์ของพระเจ้า

3.1 ท่าทีของความเชื่อ

ท่าทีของการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณเชิญชวนเราให้เชื่อในเสียงของพระเจ้า ซึ่งเผยแสดงความจริงแก่เรา เราจึงต้องมีท่าทีแบบเดียวกับพระเยซูเจ้าในการฟังและสนทนากับพระเจ้าในภารกิจแห่งความรอดพ้นที่พระองค์กระทำ เพื่อความสว่างและผลกำไรในความทุกข์ยากต่างๆ และเรามีท่าทีแบบเดียวกับอับราฮัมในการตอบสนองเสียงเรียกของพระเจ้าด้วยความเชื่อและไว้วางใจสู่การเจริญชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ เราจึงตอบรับพระเจ้าด้วยความนอบน้อมเชื่อฟังเพื่อจะได้เข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์ปีศาจ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

เราต้องเป็นแสงสว่างแห่งความเชื่อเหมือนกับที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นในการจำแลงพระวรกายของพระองค์ โดยการแสดงออกในชีวิตที่รับฟังพระวาจาของพระเจ้าและนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์แสงสว่าง

แห่งความเชื่อของเราแสดงออกโดยความเด็ดเดี่ยวในการตอบสนองต่อเสียงเรียกของพระเจ้า และ
ข้อสัจย์ต่อเสียงของพระองค์ เราจำเป็นที่จะภาวนาสำหรับพลังและความสว่างในความยากลำบาก
ต่างๆ ของชีวิต เพื่อเราจะได้มีประสบการณ์อันพิศวงด้วยความชื่นชมยินดี และเผชิญกับชีวิตในอนาคต
ด้วยความเชื่อ ความหวัง และความรัก

ความเชื่อของเราต้องได้รับการหล่อเลี้ยงโดยพระวาจาของพระเจ้าด้วย พระวาจาของพระเจ้าเป็นส่วน
หนึ่งของชีวิตประจำวันของเรา พระวาจาของพระเจ้าสามารถช่วยให้ชนะความยากลำบากต่างๆ ของ
ชีวิต พระวาจาของพระเจ้าทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ เราไม่ควรพิจารณาพระวาจาของพระเจ้าเป็น
ความรู้ทางสติปัญญา หรือเป็นพยายามที่จะค้นพบการแก้ปัญหาทางสังคมหรือการเมือง แต่พระวาจา
ของพระเจ้าจะต้องหล่อเลี้ยงความเชื่อของเรา และเปลี่ยนความเชื่อไปสู่ความไว้วางใจในพระเจ้า

แนวทาง แบบที่ 2

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต ปี A

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: พระกระแสนเรียกของพระเจ้าและการตอบรับของมนุษย์

ตามประเพณีคาทอลิก ความคิดเกี่ยวกับกระแสนเรียก (การเรียกของพระเจ้า) มักจะจำกัดอยู่แค่การเป็นสงฆ์และนักบวช แต่เราไม่ควรลืมว่าเสียงเรียกพิเศษนี้เป็นเสียงเรียกทั่วไปสู่ชีวิตความเป็นอยู่แบบใหม่อันเป็นฐานของคริสตชนทุกคน พิธีกรรมในวันนี้พูดถึงกระแสนเรียกของอับราฮัม ทั้งกระแสนเรียกของอับราฮัมและกระแสนเรียกของตัวเองมีความหมายบ่งถึงสามสิ่งด้วยกัน

ประการแรกคือ การเลือกอย่างอิสระของพระเจ้า “ไม่ใช่เพราะผลบุญของเราแต่อย่างใด แต่เป็นไปตามแผนการของพระองค์เอง” (บทอ่านที่ 2) “เป็นเพราะความรักต่อพวกท่าน” (ฉธบ 7:7-8) ประการที่สองคือพันธกิจ ซึ่งอาจจะหมายถึงการต้องไปจากที่ที่ปลอดภัย จากที่ที่คุ้นเคย จากสิ่งที่รู้มายอมรับสิ่งใหม่ที่ไม่เคยประสบมาก่อน “ร่วมลำบากเพื่อพระวรสาร” ในฐานะที่เป็นคริสตชน ท่านมีภารกิจต่อครอบครัวของท่านเอง ต่อวัด ต่อหมู่คณะ ต่อเพื่อนร่วมงาน เพื่อนนักเรียน ต่อเพื่อนฝูงของท่านเอง และประการที่สามคือคำมั่นสัญญาของพระเจ้า ซึ่งในกรณีของอับราฮัมหมายถึงการ โปรดให้มีลูกหลานมากมาย “เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่” (บทอ่านที่ 1 ในกรณีของคริสตชน หมายถึงชีวิตและสภาพอมตะ (บทอ่านที่2)

ในการที่จะซื่อสัตย์อย่างรู้คุณค่าต่อกระแสนเรียกของตนนั้น จำเป็นต้องมีความเชื่อ คำมั่นสัญญานั้นเกิดขึ้นจริง แต่ยังมีพิสูจน์ไม่ได้เวลานี้ดังที่พระวรสารตอนสำแดงพระองค์ในความรุ่งโรจน์แสดงให้เห็น “เมื่อพวกเขาเงยหน้าขึ้น พวกเขาไม่เห็นผู้ใดนอกจากพระเยซูเจ้า” “ข้าแต่พระเจ้า พระบิดา โปรดให้เราเห็น ด้วยพระวาจาของพระองค์ เพื่อว่าเราจะได้พบทางที่นำไปสู่พระสิริมงคล” (บทภาวนาของประธาน)

บทอ่านที่ 1 ปฐก 12:1 – 4 ก

นักบุญเปาโลใช้อับราฮัมเป็นแบบฉบับแห่งความเชื่อของคริสตชน (รม 4 : 18 -25) อับราฮัมไม่เคยได้ถามหรือสงสัยในคำสัญญาของพระเจ้า ท่านได้ออกไปดังที่พระเจ้าทรงนำ พระเจ้าทรงเรียกท่านในประวัติศาสตร์ของชีวิต “อันถ้อยคำของพระเจ้านี้ก็เป็นจริง” (ตอนหนึ่งของเพลงสดุดีตอบรับพระวาจา) ตอน สองของเพลงสดุดีหมายถึงพระสัญญา ตอนสามควรเป็นคำตอบของท่าน

บทอ่านจากหนังสือปฐมกาล

องค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสแก่อับรามว่า “จงออกจากแผ่นดินของท่าน จากญาติพี่น้อง จากบ้านของบิดา ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้ท่าน เราจะทำให้ท่านเป็นชนชาติใหญ่ จะอวยพรท่าน จะทำให้ท่านมีชื่อเสียงเลื่องลือ ท่านจะนำพระพรมาให้ผู้อื่นเราจะอวยพรผู้ที่อวยพรท่านเราจะสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งท่านบรรดาเผ่าพันธุ์ทั้งสิ้นทั่วแผ่นดินจะได้รับพรเพราะท่าน” อับรามจึงออกเดินทางตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส

บทอ่านที่ 2 2 ทธ 1:8ข – 10

พระเจ้าทรงไถ่เราให้รอดพ้นและเรียกเราสู่ชีวิตศักดิ์สิทธิ์ ความซื่อสัตย์ต่อกระแสเรียกนี้อาจจะหมายถึง การต่อสู้กับความยากลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราต้องอยู่ท่ามกลางประชาชนที่ดำเนินชีวิตไม่สู้จะ ศักดิ์สิทธิ์นักเราจะมีความกล้าพอที่จะดำเนินชีวิตที่แตกต่างออกไปหรือไม่? ให้คิดถึงคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงทิโมธี ฉบับที่สอง

ลูกที่รัก ท่าน จงเข้ามามีส่วนร่วมทนทุกข์ทรมานกับข้าพเจ้าเพื่อข่าวดีโดยพระอานาภาพของพระเจ้า ผู้ทรงช่วยเราให้รอดพ้น และทรงเรียกเราให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่เพราะสิ่งที่เรากระทำ แต่เพราะพระประสงค์และพระหรรษทานของพระองค์ พระองค์ประทานพระหรรษทานนี้แก่เราแล้วในพระคริสตเยซูก่อนกาลเวลา แต่บัดนี้ทรงเปิดเผยโดยการแสดงพระองค์ของพระผู้ไถ่คือพระคริสตเยซู ผู้ทรงทำลายความตาย และทรงนำชีวิตและความไม่รู้จักตายให้ปรากฏอย่างชัดเจนโดยทางข่าวดี

พระวรสาร มธ 17 : 1-9

“ความเกรงกลัว” ในบริบทของพระคัมภีร์ หมายถึง “ความยำเกรงที่มีผลในในทางดี” ช่วงขณะหนึ่ง บรรดาสานุศิษย์ได้ประสบกับความ เป็นจริงตามคำมั่นสัญญา นั่นคือ “ชีวิตและความเป็นอมตะ” แต่ ประสบการณ์ชีวิตประจำวันของคริสตชนหมายถึง “การไม่เห็นผู้ใดนอกจากพระเยซูเจ้า” เมื่อความซื่อสัตย์ต่อกระแสเรียกของเราให้ดำเนินชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ต้องถูกประจัญ จงภาวนาขอความเชื่อ ในสิ่งที่แลเห็นไม่ได้ แต่เป็นความเป็นจริงแท้ตามพระสัญญาของพระเจ้า

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายไปบนภูเขาสูงที่ปราศจากผู้คน แล้วพระวรกายของพระองค์ก็เปลี่ยน ไปต่อหน้าเขา พระพักตร์เปล่งรัศมีดวงจางอาทิตย์ ฉลองพระองค์กลับมีสีขาวดุจแสง

สว่าง โมเสสและประกาศเอเลียห์สำแดงตนสนทนากับพระองค์ เปโตรจึงทูลพระเจ้าว่า “พระเจ้าข้า ที่นี้สบายน่าอยู่จริงๆ ถ้าพระองค์มีพระประสงค์ ข้าพเจ้าจะสร้างเพิงขึ้นสามหลัง หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส อีกหลังหนึ่งสำหรับเอเลียห์” ขณะที่เปโตรกำลังพูดอยู่นั้น มีเมฆสว่างจ้ำก้อนหนึ่งปกคลุมพวกเขาไว้ เสียงหนึ่งดังจากเมฆนั้นว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เราพึงพอใจยิ่งนัก จงฟังท่านเถิด ” เมื่อได้ยินดังนั้น ศิษย์ทั้งสามคนชบหน้าลงกับพื้นดิน มีความกลัวอย่างยิ่ง พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้ ทรงสัมผัสเขา ตรัสว่า “จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย” เมื่อเมฆหน้าขึ้น เขาไม่เห็นผู้ใด นอกจากพระเยซูเจ้าเท่านั้น ขณะที่กำลังลงจากภูเขา พระเยซูเจ้าทรงกำชับศิษย์ทั้งสามคนว่า “อย่าเล่านิมิตที่ได้เห็นนี้ให้ผู้ใดฟัง จนกว่าบุตรแห่งมนุษย์จะกลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย”